

За наукові КАДРИ

Орган парткому, ректорату, комітету ЛКСМУ та профкому
Одеського державного університету ім. І. І. Мечникова

№ 35 (807).

12 грудня 1964 р.

Ціна 2 коп.

ПАРТІЙНЕ ЖИТТЯ БУТИ ВОПЕРЕДУ!

КОНФЕРЕНЦІЮ на тему «Вчення Леніна про партію і втілення його в Статуті та Програмі КПРС» готують молоді комуністи. Їм допомагатимуть комуністи Леонов, Ганевич, Мойсєєв, Петряев та Чухрій.

Так записано в рішенні партійних зборів історичного факультету. Цьому зіставленню передувала велика розмова на зборах партійних груп курсів, заїданні партійного бюро, а також бесіди з комуністами.

Слід сказати, що питання про виховання молодих комуністів, про їх приклад поставлено на історичному факультеті своєчасно. Грунтовно готовувались партійні збори факультету з таким деним порядком.

На зборах відзначали, що в партійній організації історичного факультету понад 50 молодих комуністів. Число з кожним днем росте. До речі, на даних зборах були прийняті кандидатами в члени КПРС студенти Онищук та Кикоть.

На зборах особливо гаряче говорили про підвищення відповідальності молодих комуністів т. т. Савицький, Потеряко, Красницький, Бачило. Вони піддали різкій критиці комуніста Отліванова за неправильну поведінку. Тов. Драчука критикували за халатне ставлення до лекцій, а комуніста Кушнір - за порушення трудової дисципліни.

Виступаючи підкresлювали, що серед їх ровесників є комуністи, які знаються, забувають, що головне для партійця-студента - це відмінне навчання та висока трудова дисципліна.

На зборах підкresлювалось, що з метою виховання партійної відповідальності необхідно підвищити роль стінної преси, рівномірно розподіляти партійні доручення, які безумовно мусять виконуватись.

У виступах членів партії т. т. Гудимовича, Меламеда, Чухрія відчувається велика турбота про молодих комуністів. Зміст їх виступів зводиться до того, що кожний комуніст повинен запитати себе: чи все він зробив, щоб його однодумці стали зразком в навчанні та трудовій дисципліні. Кожний молодий комуніст мусить слідкувати й турбуватись про свій ріст. За п'ять років навчання в університеті молоді комуністи повинні набути тих якостей, які необхідні вихователю майбутнього покоління. Першочергове їх завдання - зразково завершити зимову сесію.

Збори прийняли розгорнуте рішення. Воно спрямоване на посилення ідейного загартування молодих комуністів, на боротьбу за їх авангардну роль в навчанні, дисципліні, у виконанні Статуту та Програми КПРС.

Г. ГОНЧАРУК,
В. ТРОЯНОВСЬКИЙ

ЯКЕ дорого для кожної радянської людини правдиве і яскраве слово нашої партійної преси! Яке велике значення відіграє все в нашому житті, в боротьбі за комунізм, формуванні комуністичного світогляду.

І зрозуміючи все це, ми не можемо зрозуміти тих, хто не вважає своїм обов'язком регулярно читати газету, підвищувати свій ідеїний і культурний рівень.

В нашому університеті в основному завершена передплата на газети та журнали. В своїй абсолютній більшості професори,

викладачі, студенти, співробітники вважали за потрібне передплатити газети, журнали.

Однак, деякі партійні організації не приділяли даному питанню належної уваги, не оцінили в повній мірі значення передплати на газети та журнали, як важливої політичної кампанії. Так на біологічному факультеті, де працює великий творчий колектив учених, газету «Правда» передплатило всього 3 чоловіки, громадсько-політичні журнали - 3 чоловіки. Чи не замало це?

Недостатньо передплачено гро-

мадсько-політичних журналів на історичному, хімічному, юридичному факультетах.

Є ще факти, які не можуть не турбувати. Тижнями, наприклад, лежить в редакції наша газета «За наукові кадри». Спеціально виділені товариши з біологічного і хімічного й деяких інших факультетів не вважають за потрібне своєчасно одержувати її, а партбюро не цікавляється як газета доходить до студентів, як її читають.

Газети слід читати - це істина, яка не вимагає доказу.

НОВИЙ СКЛАД

ПРОФСПІЛКОВОГО КОМІТЕТУ ОДУ

НА XIX профспілковій конференції університету обрано новий склад профкому. В нього ввійшли: АШИРОВА С. М., БАЙДАК Л. В., БІБІК О. Л., ВАЛОВА В. П., ВОРОНЦОВА М. М., ГРИНИК В. В., ЖОВІНСЬКА Ш. М., ІЛЛЯНКОВ М. М., КОСОЛАПОВА З. Б., МАМОНТОВА А. О., МАСОНДЗ М. М., МАКАРЧУК Я. Д., МІЖЕВСЬКА Г. М., НАЗАРОВА І. М., РАДЧЕНКО О. Н., САВЧЕНКО Б. І., СЕРЕДА І. О., СІВЕРЦЕВ В. С., СЛЮСАРЕВСЬКА Н. С., СОКОЛОВ І. О., СОЛТАН М. І., ТРАВКІНА Р. Г., ЯКОВЕНКО І. О.,

На своєму засіданні профком обрав президіум в складі: І. О. Середа - голова профкому, І. О. Соколов - заступник голови профкому, Г. М. Міжевська - учбово-наукова комісія, А. О. Мамонтова - побутова комісія, Ш. М. Жовінська - культмасова комісія, Я. Д. Макарчук - комісія техніки безпеки Л. В. Байдак - комісія по трудових суперечках, В. С. Сіверцев - соцстрах, І. О. Яковенко - спортивна комісія, В. В. Гриник, З. Б. Косолапова - члени президіума.

Звіт про роботу конференції читайте на 2-й сторінці.

ЗВИЧАЙНА ДІВЧИНА

ЗАСНІЖЕІ простори. Навколо бло-бліо. Тихо. Ні душі. Тільки декілька берізок, зодягнені в пухові білі шуби, стоять, як горді російські красуні. Сніг, сніг і сніг. Хороше, коли сонячна спокійна погода, а як задуве вітер, заспіває завірюха свою сумну пісню, то погано тоді подорожньому, який затримався.

Така зима в краях, де загубилось удмуртське село Дебіосси. В тому селі пройшли дитячі роки дівчини-удмуртки Тамари Опаріної, нині студентки нашого університету.

Така зима в краях, де загубилось удмуртське село Дебіосси. В тому селі пройшли дитячі роки дівчини-удмуртки Тамари Опаріної, нині студентки нашого університету.

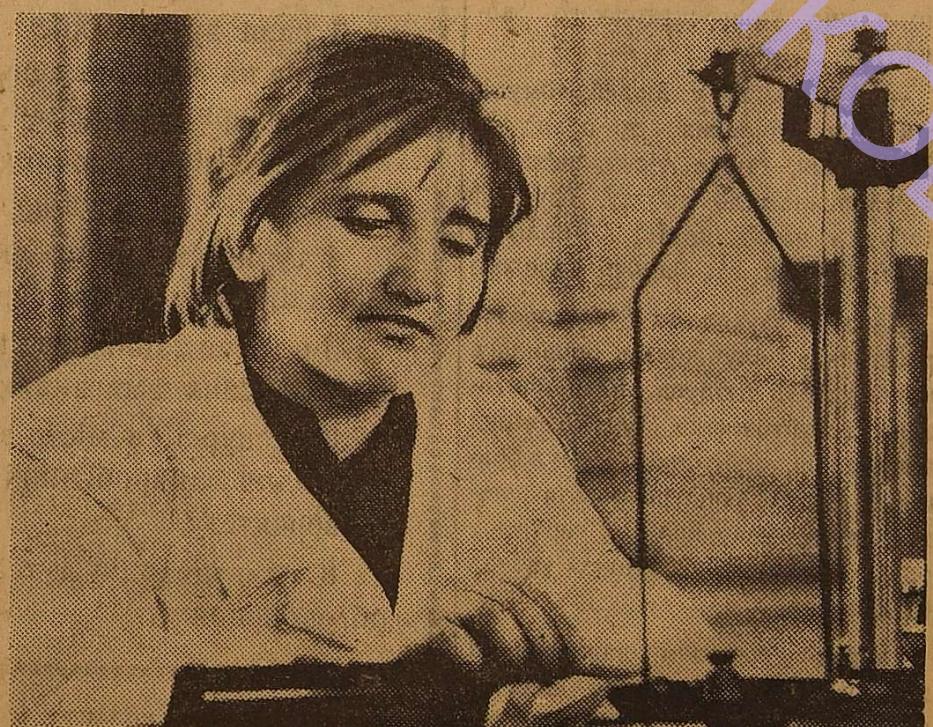
Хороші в мене друзі. Ми всі дуже дружили, — згадує вона. У кожного з її шкільних товаришів були свої мрії, плани на майбутнє. Тамара збиралась стати хіміком. Хімію вона любила надусе. Зразу після школи пішла працювати.

Через два роки здійснилась мрія дівчини. Управління послало її вчитись.

Тамара — комсорг групи, а група дружна в них. Часто разом ходять в кіно, театр.

Пролетіть роки навчання. Тамара повернеться додому добрею спеціалістом, а поки її можна зустріти і на заняттях гуртка аналітичної хімії, і в лабораторії, і в читальному залі. Вона звичайна дівчина. Але шлях її до освіти можливий тільки у соціалістичній країні.

Л. ВАРИЧ.

НА ЗНІМКУ: Т. ОПАРІНА НА ЗАНЯТТЯХ В ЛАБОРАТОРІЇ.
ФОТО А. СМАГІНА.

XIX ПРОФСПІЛКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ ОДУ

З ЧЕСТЮ ВИКОНАЄМО НОВІ ЗАВДАННЯ!

Цими днями в Актовому залі зібралися делегати XIX профспілкової конференції університету.

Слово для звітної доповіді надається голові профкому І. О. СЕРЕДІ.

— Робота її діяльність колективу університету,—сказав доповідач,—підпорядкована здійсненню основної мети — підготовці висококваліфікованих спеціалістів, вихованню у студентів високої ідейності, комуністичних поглядів на життя, на суспільство, на труд.

Профком, партбюро факультетів під керівництвом партійної організації приділяли велику увагу вирішенню таких завдань: підвищенню рівня викладання, зміцненню трудової дисципліни, дальшому покращанню і розширенню фронту науково-дослідної роботи.

За останні роки університет збагатився новими лабораторіями. Студенти для практичного навчання одержали багато удосконаленого і необхідного обладнання. Досягнуто успіхів в галузі науково-дослідної роботи.

Велике прагнення у студентів і до дослідницької роботи. Зараз в університеті нараховується понад 75 наукових гуртків, участь в роботі яких бере понад 2000 студентів.

Однак, разом з цим,—продовжував доповідач,—в нашій роботі є істотні недоліки. Відомо, що лекція і практичне заняття є основними формами організації учебного процесу. Слід, однак, відзначити, що деякі студенти пропускають заняття з неповажних причин, порушуючи цим трудову і учебну дисципліну.

Порушення правил внутрішнього розпорядку приводить до невиконання учебного плану окремими студентами. Досить відзначити, що близько 150 студентів ще не ліквідували академічної заборгованості за минулій навчальний рік.

На деяких факультетах не зжита ще неправильна практика, коли студенти мають велике учебове навантаження. В розклад вносиється 4 пари, що не можна визнати правильним.

Не всі можливості використовують наші стипендіальні комісії. Мають місце випадки, коли стипендія призначається особам, які порушують правила внутрішнього розпорядку.

Далі доповідач зупинився на питаннях побуту й оздоровлення членів університетського колективу.

— Виховання у людей комуністичного ставлення до праці,—сказав він,—дуже тісно звязано з ставленням до побуту. Труд і побут в нашій країні гармонійно злиті й один від одного залежні.

Завдяки зусиллям ректорату, робітників і службовців оновились наші учебні корпуси. Відремонтовано і гуртожитки. Багато сімей викладачів, робітників і службовців в цьому році одержали упорядковані квартири. У звітному році університет одержав понад 45 квартир.

Іншим джерелом задоволення житлових потреб членів нашого колективу є житлово-будівельний кооператив. Будівництво будинку на 60 квартир вже ведеться.

За звітний період покращалась

організація житлових умов в наших гуртожитках. В конкурсі, проведенному в травні 1964 року, кращим визнано гуртожиток № 3 (командант т. Деркач, голова студради т. Запорожець). В хорошому стані знаходитьться гуртожиток № 1 (командант т. Олійникова, голова студради т. Омельченко). Але деякі студенти, що проживають в гуртожитку, не завжди дотримуються внутрішнього розпорядку. Погано приираються кімнати, а деякі товариші допускають елементи хуліганства. І дуже правильно зробила студрада гуртожитку № 4, коли внесла рішення про виселення з гуртожитку студента II курсу історичного факультету Отліванова за хуліганський вчинок.

Колектив університету обслуговує їdal'nya № 98 (директор тов. Рубінштейн) та 8 буфетів. Роботу їdal'ni та буфетів можна визнати задовільною, хоча її є істотні недоліки: не завжди в буфетах є гарячий чай і кое, мало овочевих блюд, в буфетах часом порушуються правила санітарії.

В університеті є великий колектив інспекторів, які на громадських засадах здійснюють контроль над роботою їdal'ni та буфетів. Але вони ще не домоглися, щоб директор їdal'ni тов. Рубінштейн усунув ці недоліки.

Нам необхідно допомогти адміністрації їdal'ni й в проведенні різних виховних заходів серед співробітників, які працюють в їdal'ni та в буфетах. З ними майже ніяка робота не проводиться.

Профком і профбюро факультетів приділяють багато уваги організації відпочинку членів колективу. Однак, ми не домоглися

що такого становища, щоб всі співробітники на початку навчального року знали, коли, в

ють можливість відпочити й підлікуватися.

Далі доповідач зупинився на питаннях охорони праці й техніки безпеки і перейшов до висвітлення виховної та культурно-масової роботи.

— Виховна робота,—сказав він,—здійснювалась з допомогою багатьох форм: читались лекції на різні теми, проводились бесіди з групами та окремими сту-

ще серйозні недоліки. Слід сказати, що ми не завжди вміло організовуємо вечори відпочинку наших студентів, рідко проводимо екскурсії по історичних місцях міста, на заводи, будови у радгоспи, колгоспи. У виховній роботі ми не завжди доходимо до кожного студента, слабко знаємо їх запити та потреби.

Потім доповідач зупинився на питаннях фізичної культури, охоп

Декілька років працює культуром фізичного факультету т. Гладкова.

Чуйна людина, вона користується любов'ю і авторитетом на факультеті.

Фото А. СМАГІНА

дентами. Профбюро факультетів влаштовувало зустрічі студентів з відомими людьми. Так, на філологічному факультеті студенти зустрічались з учасниками штурму Зимового палацу, з молодими поетами та письменниками Одеси й Києва. Проводились тематичні вечори, присвячені Т. Г. Шевченкові та М. Ю. Лермонтову, та інші. При студентському клубі функціонує 8 колективів художньої самодіяльності, в роботі яких беруть участь близько 300 чоловік. Художня самодіяльність університету на районному оглядині зайняла 1-е місце.

Важливу роль у вихованні студентів відіграє і наш Клуб естетики.

Одною з важливих форм є тру

роні прав та законних інтересів членів колективу і складення фінансового бюджету профкому.

— Профспілкова організація університету,—сказав на заключенні доповідач,—провела велику роботу. Але життя висуває все нові й нові завдання. І у нас є всі можливості для того, щоб з честю справитися з ними.

ПІСЛЯ доповіді голови ревізійної комісії тов. Фельдмана розпочалось обговорення звіту профкому.

Першим слово взяв тов. Маркчук. Свій виступ він присвятив роботі комісії по охороні праці та техніці безпеки. Справа ця дуже важлива й профком приділив їй належну увагу. Однак, він виступаючий, на деяких факультетах, зокрема, на біологічному в охороні праці та техніці безпеки є ще недоробки. Іх можна і потрібно якомога скоріше позбутися.

Слово надається тов. Аксентьеву. Він говорить про студентські гуртожитки, про необхідність навести в них, особливо в гуртожитку № 4, зразковий порядок.

В своєму виступі тов. Валову говорила про стан спортивно-оздоровчого табору, про діяльність його керівників, зокрема, про тов. Крижанівського, який з холодком виконував свої обов'язки, погано турбувався про налагодження культурно-масової роботи в таборі.

Далі виступаюча зупинилася на недоліках і в спортивній роботі. Вона також підмітила, що профком не завжди правильно підходить до розподілу путівок в спортивно-оздоровчий табір.

На трибуні — тов. Яцій. Свій виступ він присвятив аналізу стилю роботи профкому, ролі профбюро факультетів в житті університету. Тов. Яцій піддав профком різкій критиці за неуважність до потреб факультету іноземних мов і підтримав тов. Валову, підкресливши, що путівки в спортивно-оздоровчий табір слід розподіляти справедливо, а не замінювати їх лише обіцянками.

Слово бере тов. Москаленко. Він критикує профком за те, що на

його засіданнях не слухаються звіти профбюро факультетів. Ні разу, наприклад, профком не обговорював роботу профбюро філологічного факультету. Потрібно, говорити виступаючий, більше турбуватися профкому й про створення сприятливих умов для роботи та навчання студентам та викладачам.

Про необхідність краще організувати відпочинок викладачів та студентів під час канікул говорила на конференції тов. Усольцева.

В своєму виступі тов. Зінчук зупинився на необхідності надати профорганізаціям факультетів певну фінансову самостійність. А то з кожного приводу, навіть самого дріб'язкового, потрібно звертатися до профкому, наприклад, за невеличкими сумами для купівлі фарби чи паперу.

Слово надається тов. Чечельницькому. Він розповів про роботу Студентського клубу, про його потреби, говорив про необхідність відремонтувати клуб, привести його в належний порядок, надати активну допомогу самодіяльності.

За звітний період, говорить тов. Абрамов, профком приділяв велику увагу питанням побуту, культурно-масовій роботі. Це добре. Але питаннями, звязаними зі зміцненням трудової дисципліни, профком займається мало. Тому у нас є випадки порушення трудової дисципліни. Я думаю, що цю серйозну прогалину в роботі низький склад профкому усуне.

У своєму виступі тов. В'язовський критикував профком за те, що він часто стоять огорожа від учбової роботи, недостатньо турбуються про високу успішність студентів, про те, що вони чесно й сумісно виконували свої обов'язки.

Про потреби Наукової бібліотеки університету, її книgosховища говорив на конференції тов. Фельдман.

Слово надається тов. Кіріну. Він говорить про те, що профком мало приділяє уваги студентам. Потрібно більше вникати в їх побут, навчання, частіше бесідувати з ними по душах. Це, безумовно благотворно вплине на виховання майбутніх молодих спеціалістів.

На конференції також виступив секретар парткому університету тов. Дузь.

ПІСЛЯ обговорення доповіді делегати конференції прийняли розгорнуті рішення, спрямовані на покращання роботи профспілкової організації університету та обрали новий склад профкому, ревізійної комісії, а також делегатів на обласну профспілкову конференцію.

На конференції були врученні Почесні грамоти активістам профспілкової роботи.

ПРОФКОМ В ЦИФРАХ

514 — кількість студентів, викладачів і співробітників університету, які провели свій відпочинок в санаторіях, будинках відпочинку, спортивно-оздоровчому таборі.

5367 карбованців видано студентам університету одноразової матеріальної допомоги.

800 чоловік на тиждень беруть участь в культурних заходах, які організовує студклуб профкому.

3 рази зустрічались діти викладачів та співробітників на дитячих ранках, де вони весело провели час і одержали подарунки.

19 вечорів відпочинку проведено для студентів і співробітників університету.

4 туристських походи в Карпати, Крим, на Кавказ здійснили члени турсекції.

3-е місце зайняла жіноча команда туристив ОДУ на обласних змаганнях.

2 екскурсії в місто-герой Севастополь організовано для співробітників, студентів та викладачів університету.

8 культурних обходів в театри та кіно з послідувачем обговоренням.

який час їм буде надано відповідно до виховання. Наши студенти після поправили цього літа на різних будівельних об'єктах.

На жаль, у виховній роботі є

20-ті РОКИ. ОДЕСА.

ОДЕСА 20-х років... Для людей старшого покоління — це незабутня сторінка їх біографії, для молоді — це історія, так яскраво й романтично, своєрідно й неповторно відбита Е. Багрицьким та В. Сосюрою, К. Паустовським та В. Катаевим, І. Бабелем та Л. Славіним.

З Одесою 20-х років ми з'язуємо й імена майстрів нашої літератури: В. Інбер, І. Ільфа та Є. Петрова, С. Кірсанова, Ю. Олеші, І. Микитенка, Ю. Яновського, О. Довженка.

Устріч з цією Одесою відбулась недавно в стінах нашого університету на республіканській конференції, присвяченій літературній Одесі 20-х років. Інтерес до творчості одеських письменників виявили літературознавці різних профілів, що приїхали до нас в гості з Москви, Ленінграда, Харкова та Києва, Фрунзе, Магнітогорська, Воронежа, Іванова та інших міст країни.

НА АДРЕСУ КОНФЕРЕНЦІЇ

На ім'я учасників конференції надійшли телеграми від наших земляків — Віри Інбер, Леоніда Утьосова, Володимира Сосюри, Степана Олійника та інших.

У своєму привітанні КОНСТАНТИН ПАУСТОВСЬКИЙ писше:

«Ви знаєте, як я люблю ваше місто, Чорне море. Я неодноразово намагався висловити це у своїх книжках і ніколи не стомлююсь про це думати, пригадувати й говорити, ніколи не стомлююсь говорити про те, скільки хорошого, важливого дала мені дружба з Чорним морем, з тінистою і сонячною різнохарактерною Одесою з її веселими людьми, славними одеситами, серед яких були такі письменники й поети, як Ісаак Бабель, Едуард Багрицький, Юрій Олеша, Ілля Ільф, Євген Петров, Семен Гехт... Одних я знав більше, дружив з ними більше, інших знав менше, але від усіх цих зустрічей я ставав багатшим. Я дуже люблю і ціну письменників і поетів, чиї імена заведено з'язувати з Одесою: крім згаданих — Лев Сла-

він, Сергій Бондарін, Адаліс Шишова...

Я не називав ще багатьох, коли слід віднести до цієї славної групи радянських письменників і поетів. Я називав імена, найближчі для мене.

Мені не раз доводилося чути, що й мене відносять до них, до південців з берегів Чорного моря. Заперечувати не стану. Якийсь спільній вітер обвівав цих людей, і я справді відчував цей вітер на своїх щоках.

Що ж це за вітер? Чому так сталося, що за надзвичайно короткий час одне місто дало такий літературний врожай? Певна річ, дуже цікаво про це говорити й подумати.

Ваша конференція підтверджує мою думку. Я вітаю зустріч науки й мистецтва. Бажаю успіхів конференції, організованій кафедрою російської літератури Одеського університету імені Мечникова».

Привіт учасникам конференції. Шкодую, що не з вами.

Є. ПЕШКОВА.

Не змогла приїхати через хворобу. Зобов'язуюсь приїхати весною і провести намічену зустріч. Гарячий привіт учасникам конференції.

Віра ІНБЕР.

Бажаю успіхів чудовій конференції.

Леонід УТЬОСОВ.

Щиро дякую за запрошення мене на конференцію і шлю привіт вашому славному колективу науковців, студентів. З глибокою пошаною

Степан ОЛІЙНИК.

Одеса 20-х років, — це зустрічі зі старими друзями, письменниками 20-х років, і молодою Одесою 60-х років.

Тут понад сорок років тому я зустрічався з Е. Багрицьким та Ю. Олешою, які стали моїми друзями й супутниками на все життя. Я схильований цим побаченням з містом та друзями моєї юності, містом моїх перших кроків в літературі.

Б. БОБОВІЧ, поет.
(З виступу на конференції).

МІЖВУЗІВСЬКА НАУКОВА КОНФЕРЕНЦІЯ „ЛІТЕРАТУРНА ОДЕСА 20-Х РОКІВ“

Атмосфера святкової урочистості панувала у Великому актовому залі університету в день відкриття конференції.

— Ще з пушкінських часів літературне життя Одеси стає особливо повнокровним, — сказав у вступному слові проректор університету Г. А. ВЯЗОВСЬКИЙ — Але незвичайного розквіту воно досягає після Жовтневої революції, яка дала не тільки нові теми й конфлікти, поставила нові завдання, але й висунула своїх майстрів слова, дала їм натхнення і відшліфувала талант. 20-ті роки в історії розвитку радянської літератури — це час напружених шукань і видатних творчих знахідок та перемог, це також період почальних помилок, які ще раз дозвели, що письменницька праця —

це завжди відкриття нового, а нове — не така вже й легка справа.

Дуже жваве й насичене, відзначене боротьбою творчих напрямків, літературне життя Одеси 20-х років було представлене до повідомлям завідуючої кафедри російської літератури ОДУ Л. В. БЕРЛОВСЬКОЇ та доцента кафедри української літератури А. В. НЕДЗВІДСЬКОГО.

Про напружене ідейне життя нашого міста свідчить велика різноманітність періодичного друку того часу — газети «Ізвестія», «Моряк», «Червоний степ», журнали «Шквал», «Прибой», «Молодая гвардія», «Провісень», «Сілуэт», «Зритель», «Облава», на сторінках яких друкувались автори місцеві, й столичні відомі великі майстри слова, як М. Горький, В. Маяковський і літературні молоді.

В Одесі початку 20-х років існувало багато різних літературних організацій, асоціацій і просто гуртків, які виступали зі своїми деклараціями та маніфестами. Однак, при всій складності літературного процесу в Одесі та наявності неминучих ідейних і формальних «накладних расходів» та «издережек» основу його складала життєва правда та боротьба за відбиття в літературі революційної новини.

Найближчим до цих завдань були «Потоки Октября», що вирошли з просвітительського гуртка в могутню організацію пролетарських

письменників, і об'єднання українських письменників «Гарт».

На високому гребні хвилі революційної літератури піднялася творчість Е. Багрицького, який проходив в цей час плодотворне навчання у життя, і повернув від романтики незвичайного до геройки боротьби й буднів, і Володимира Сосюри, що пішов на білопольський фронт політбійцем і поніс з собою відчінну пам'ять про місто, яке стало місцем його поетичного народження.

В Одесі закладались ідейні та естетичні основи творчості Ю. Олеші, який пізніше сказав, що «всю лірику, з'язану з поняттям батьківщина», він відносить до Одеси.

Одеса моря і сонця наклали відбиток на творчість К. Паустовського, І. Бабеля та І. Катаєва, яка увібрала неповторний колорит барв життя та лексики південно-го міста.

В Одесі вперше пролунав голос І. Микитенка, який приїхав вчитись до Одеського медичинського інституту. І тут в 1929 році вперше були поставлені Одеською держдумою його п'єси «Диктатор», а потім — «Кадри».

На Одеській кінофабриці працював Юрій Яновський, який присвятив їй книгу «Голівуд на березі Чорного моря» і розгорнув в Одесі дію свого новаторського роману «Майстер корабля». На Одеській же кіностудії розквітнув самобутній талант Олександра Довженка.

На сцені Одеського українського театру в п'єсах Куліша, Кочерги та Первомайського розкрився талант таких акторів-майстрів, як Замічковський і Мацієвська, Шумський і Нятко.

Одеський струмінь в літературі був достойний тих могутніх потоків, якими розлилась багатонаціональна література нашої країни в 20-ті роки.

З цікавими спогадами про своїх видатних сучасників виступили на конференції її гости — письменники та поети Москви й Ленінграда — В. АЗАРОВ, С. БОНДАРІН, Б. БОБОВІЧ, А. ШПІРТ.

Великий інтерес викликала робота секцій, присвячених поезії Е. Багрицького, творчості І. Бабеля і Ю. Олеші, доповіді, пові-

домлення, зроблені на основі раніше невідомих матеріалів одеської періодики 20-х років, біографічних документів, які були знайдені в одеських архівах. Доповіді конференції продемонстрували основи дружби, що закладались вже в 20-х роках, радянських народів і їх літератур.

Я давно виїхав з Одеси, але вона завжди була поруч зі мною в роки розлуки з нею, в блокадні дні Ленінграда, й може повернення сюди — це свято.

Отблески родної польонної степі, Небо прочертівші звезду... Нет, не ніть, а якорные цепі С детских лет меня влекут сюда.

Вс. АЗАРОВ, поет.
(З виступу на конференції)

Конференція стала зустріччю декількох поколінь літературознавців та дослідників, вона показала, що можна ставити питання про той вклад, який внесла в ідейному й, особливо яскраво, в стилевому плані Одеса в розвиток радянської літератури.

Конференція поклали початок вивченняю місця й ролі Одеси в загальному літературному процесі в нашій країні в період 20-х років.

Д. ЧЕРНЯВСЬКА.

ЦІКАВІ, ЗМІСТОВНІ

З ГЛИБОКОЮ увагою слухали учасники конференції цікаві й змістовні доповіді:

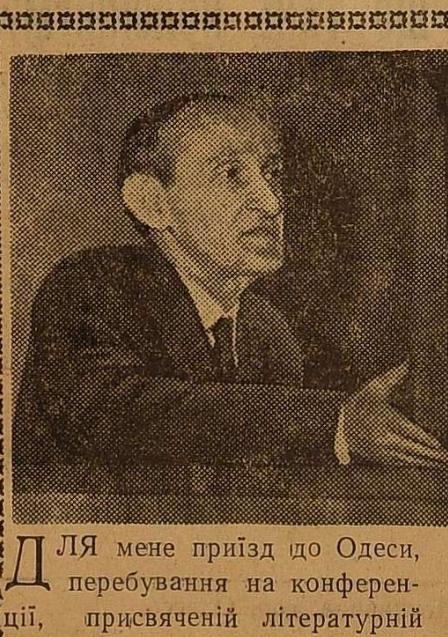
Ролі Одеси в літературному житті України і всієї нашої країни в 20-ті роки були присвячені доповіді Л. В. Берловської та А. В. Недзвідського.

Різні боки літературного життя Одеси й творчості одеських письменників були висвітлені в доповідях Д. К. Кондратьєвої — «Одеські літературні організації 20-х років» («Станок» і «Смена»), Е. К. Озмітеля — «Революційна сатира Одеси» (1917—1922 pp.), Д. С. Чернявською — «Е. Багрицький на сторінках газети «Моряк», Ф. Л. Гольдіна — «Творчість С. Кірсанова 20-х років», Л. Н. Таганова — «Поезія М. Асеєва та С. Кірсанова в 20-х роках», Л. В. Берловської — «Творчість В. І. Нарбута одеського періоду», В. С. Марцинкевич — «Поезія Сергія Бондаріна», С. Ф. Щелокової — «Формування естетичного ідеалу К. Паустовського (Ранній період творчості)», Л. П. Єгорової — «Ідейно-художні пошуки К. Паустовського початку 20-х років («Романтики»), С. С. Дюжій — «Людина й природа в творчості К. Паустовського», З. М. Запорожець — «Гор'кий і Бабель», Л. І. Лабунської — «До творчої історії «Конармії» І. Е. Бабеля», Е. І. Розанової — «Ю. Олеша в Одесі»; С. М. Мітіної —

«Юрій Олеша — журналіст» (робота в газеті «Гудок»), А. Д. Бачинського — «Нові матеріали до біографії Євгена Петрова (по документах Одеського облдзерхархіву)», В. Ф. Руденко «М. Маяць в літературному житті Одеси 20-х років», Є. І. Петрювої — «С. Гехт на сторінках одеської преси 20-х років», О. Б. Дормана — «Валентин Катаев, Ілля Ільф та Євгеній Петров у відгуках німецької та австрійської преси», В. В. Фашенка — «Народження української кіноповіті», Л. Я. Лівшица — «Драматургія І. Е. Бабеля» та інші.

«Одеська конференція внесла нову сторінку у вивчення одного з малодобліджених періодів радянської літератури, і, безумовно, сприяла більш глибокому згуртуванню великої кількості літераторів і критиків, які працюють над проблемами історії радянської літератури».

Б. ДВИНЯНІНОВ, завідувач кафедрою літератури Тамбовського педінституту.

КОМУ ЦЕ ПОТРІБНО?

ПРО ДЕЯКІ «ВІДКРИТТЯ» НА ОДНІЙ ЛЕКЦІЇ

ВІДКРИТТЯ в літературо-
знавстві — явища, хоча й
рідкісні, але можливі. Вони —
зажди результат копітого й
сумлінного наукового досліджен-
ня. Такі відкриття збагачують
науку, розширяють наші пізнан-
ня в тій галузі, в якій вони бу-
ли зроблені, доповнюють уявлен-
ня про творчість або життєвий
шлях того чи іншого письменни-
ка, яскравіше розкривають його
особистість.

Але бувають відкриття, які ні-
чого спільнога з наукою не ма-
ють. Вони цілком залишаються на
світі автора. При одному з та-
ких відкрить ми були присутні.
Ішла лекція про Сергія Єсеніна.

— Імажинізм виник в Англії в
кінці XVIII початку XIX століт-
тя, — проголосив з літтрибуни
лектор, майже зовсім не засоро-
мившись від того, що помилився
на ціле століття.

Справившись якось з непо-
сильним завданням з'єднати XVIII
століття з Єсеніним, лектор пі-
шов відкривати все нові факти в
біографії творчості поета.

І ми почули, як розкидався Єсе-
нін грішми в кабаках, і хто скіль-
ки пив, і дещо про (ми утри-
муємося повторювати лектора)
Айседору Дункан... Мабуть зда-
лось і цього мало, і він звернув-
ся до аудиторії з питанням:

— Вас, можливо, цікавить пер-
ша дружина Єсеніна?

І тут же коротко, але виразно
охарактеризував її:

— Гали Беніславська заміняла
дружину, друга, матір. Її не мож-
на було не кохати. Освічена, во-
на була особистим секретарем.

Від приголомшивих незгод
лектора з російською мовою та лі-
тературою у нас починають в'я-
нути вуха, але моральні муки на
цьому не закінчуються:

— Навколо Єсеніна обов'язко-
во була галаслива товпа, — чує-
те ви, — з них всіх він був най-
галасливішим...

— Його речі були розкидані по
всій Росії — від Баку до Ленін-
града...

Все розказане — не анекдот.
Сумна, майже не перебільшена,
правда, що відкрилась нам на
лекції, яка відбулася 19 листо-
пада в гуртожитку університету.

Всіма відкриттями ми зобов'-
язані... студенту IV(!) курсу істо-
ричного факультету Г. Логінов-
ському. Не подумайте, що це ен-
тузіаст-одинак, який на свій
страх і риск посмів прилучити до

таємниць мистецтва тих, хто праг-
не духовного поживку. Ні, Логіновський — член лекторської
групи історичного факультету, в
якій чимало людей, які знають
свое діло, чесно й сумлінно його
виконують.

Очевидно, над цим сумним ви-
падком, про який ми розповіли,

ВІД РЕДАКЦІЇ.

Публікуючи цей матеріал, редакція звертає увагу на ідейний
зміст і спрямованість лекцій, з якими виступають молоді лектори
і вважає, що цим повинні займатися наукові керівники лекторських
груп факультетів і партійні бюро. І нам незрозуміло, чому факуль-
тетська газета «Історик» виступила з хваленою статтею з приводу
невдалої лекції тов. Логіновського. Ми думаємо, що питання про
якість лекцій хвилює не тільки слухачів, але й тих, хто їх готує і
перш за все, партійні бюро факультетів.

В. ШЕВЧЕНКО.

БЕДЫ—ВОН!

ФЕЛЬЕТОН

В стенах общежитий беды
две живут,
Найдя для себя здесь беспечный
приют.
Первой — то мелкие кражи
(Постыднее слово —
не вымолвить даже!).
За месяц истекший у нас
умыкнули
Три чайника, чашку, две новых
кастрюли,
Одну сковородку, фамильные
вилки
И постного масла четыре
бутылки,
Красивые ложки,
Авоську картошки,
Один килограмм калорийной
фасоли
И даже три пачки поваренной
соли.
Вторая ж беда — то мусор
и грязь.
Такая привычка кой-где
завелась:
Студентка сварила обед и ушла.

Но мусор забыла убрать со
стола.
А сытно поевши, под струн
воды
В отлив побросала остатки еды:
Скорлупки яичные, и винегрет,
И хлебные корки, и рыбный
скелет...
Отходы везде: на столах,
на полу,
Из них возвышается горка
в углу
Вода из отлива бежит через
край.
И запах такой — прямо нос
зажимай.
А ну-ка, студенческий
дружний народ!
На бедоносителей двинем в
поход!
И, свято блюда общежитий
закон,
Железный пред ними поставим
заслон!

Михайло ШИП.

ПО СЛІДАХ НАШІХ ВИСТУПІВ

РОБОТА ПОКРАЩУЄТЬСЯ

В газеті «За наукові кадри»
від 18 листопада цього року бу-
ла надрукована кореспонденція
«Життя спитає». Кореспонденція
обговорена на зборах першої
групи. Вона поділяє думки авто-
ра про те, яким повинен бути ви-
хователь молодого підростаючого
покоління. Але комсомольці ін-
шої думки про Валю Бойко. Ва-
ля любить музику, сама добре спі-
ває, любить поезію. Відвідує ве-
чори поезії, які часто бувають на
філологічному факультеті. Вона
профорг першої групи і непогано
виконує свої обов'язки. Звичайно,
є недоліки в поведінці Валі. Вона
буває трохи невитриманою, і на
це вказали комсомольці. Взагалі
комсомольці погодились, що сту-

дент повинен постійно турбуватися
про свій культурний рівень.

Про те, що в кімнаті був «роз-
гардіяш», виступаючи підтверди-
ли в своїх виступах. Дійсно, це
мало місце, в кімнаті, де живе
Валя.

Бюро комсомольської організа-
ції факультету також не зали-
шило остронь цих питань. На
На своєму засіданні вони обговори-
ли кореспонденцію і думки то-
варишів Валі — комсомольців.
Накреслено заходи по покра-

щенню культурно-масової робо-
ти на факультеті та в гуртожитку.

Доказом цього може бути про-
веденій 29 листопада вечір. Він
був відкритим.

В даний час сектор по куль-
турно-масовій роботі комсомоль-
ського бюро факультету готове ве-
чір з нашими підшефними — ро-
бітниками Судоремонтного заво-
ду.

Санітарна комісія студради
гуртожитку № 1 тричі підряд
ставить оцінку «5» за хороше ут-
римання кімнати, де живе Валя
Бойко.

Я. ШПАНКО,
секретар КСМ бюро філо-
логічного факультету

М'ЯЧ У КОРЗИНІ

філологами — 79 : 32, командою
механіко-математичного факуль-
тету — 58 : 29 і командою фа-
культету іноземних мов — 51 : 28.

Баскетболісти географічного фа-
культету в попередніх іграх та-
жок мали три перемоги.

Вирішальна зустріч. Вона про-
ходить з помітною перевагою бас-
кетболістів фізичного й закінчу-
ється їх перемогою — 58 : 41.
Команда фізичного факультету у
складі І. Захарченка, В. Пахомо-
ва, О. Варзекова, Г. Базики,

Г. Ліпатова та О. Яценка стає
чемпіоном ОДУ.

Серед дівчат боротьбу за пер-
ше місце вели тільки дві коман-
ди: філологічного та хімічного фа-
культетів. Баскетболісти філо-
логічного, обігравши дівчат з хіміч-
ного, — 52—43, здобули 1-е місце.

Ось як розподілились місця
команд-учасниць першості уні-
верситету з баскетболу:

ЧОЛОВІКИ
Перша місце — фізичний фа-
культет, друге — географічний

факультет, третє — механіко-ма-
тематичний факультет. На чет-
вертому — біологічний, п'ятому —
історичний, шостому — хімічний,
сьому — філологічний факуль-
тет, восьмому — факультет іно-
земних мов.

ЖІНКИ
Перше місце — філологічний фа-
культет, друге — хімічний, третє —
географічний факультет.

На четвертому — фізичний, на
п'ятому — факультет іноземних
мов, на шостому — механіко-ма-
тематичний і на сьому — біо-
логічний факультет.

В. АНТОНОВ.

ТЕМАТИКА

лекцій для професорсько-викладацького складу,
який самостійно вивчає марксистсько-ленінську
теорію.

25 грудня 1964 р. — «Характер нашої епохи і ге-
неральна лінія світового комуністичного руху» (до-
цент Д. Бельфор).

29 січня 1965 р. — «Боротьба за мир та розви-
ток світового революційного процесу» (доцент
І. Леонов).

26 лютого 1965 р. — «Світова соціалістична си-
стема — вирішальний революційний фактор сучас-
ності» (доцент М. Галицький).

26 березня 1965 р. — «Міжнародне значення
комуністичного будівництва в СРСР і його вплив
на розвиток світового революційного процесу» (доцент
А. Зубов).

30 квітня 1965 р. — «Розвиток марксистсько-ле-
нінського вчення про партію в Програмі КПРС» (доцент
І. Фролов).

28 травня 1965 р. — «Програма КПРС про со-
ціалістичну державу» (старший викладач І. Куз-
нецов).

Лекції читаються в залі засідань вченої ради
(Петра Великого, 2) о 19 годині, консультації про-
водяться щоденно в кабінеті наукового комунізму з
15 до 17 години.

На лекції запрошуються всі викладачі, асистен-
ти, лаборанти, службовці університету, що навча-
ються в мережі політичної освіти.

ЩИРА ПОДЯКА

В НАШІЙ школі минулого ро-
ку на честь 150-річчя з дня
народження великого українсько-
го поета, революціонера-демокра-
та Т. Г. Шевченка було засновано
музей Кобзаря. В музеї є вже
багато експонатів, які відобра-
жають життя і творчість велико-
го борця. Але всім нам дуже хо-
четься пізнати про нього як мож-
на більше. Якось нам стало відо-
мо, що студенти університету по-
бували в шевченківських місцях,
і ми вирішили запросити їх до
себе.

I ось ми зібрались в кімнаті
музеї. Тут всі члени гуртка.
До нас прийшли студенти
Олійников, Чумак, Гомелюк, Пав-
лова. Першим виступав Олег
Олійников. Він розповів нам про
той внесок, який зробила Одеса
на для кращого вивчення твор-
чості українського Прометея. По-
тім взяла слово Тамара Чумак.
З її розповіді ми уявили картину
сучасного села Моренці, де 150
років тому народився Т. Г. Шев-
ченко.

Ми широ від відчуті, дорогі на-
ші друзі-студенти.

Члени шевченківського гуртка
школи-інтернату № 6 м. Одеси.

НАМ ПИШУТЬ

В редакцію надходять листи, в
яких автори торкаються різних пи-
тань студентського життя. Ми пуб-
лікуємо двоє з них.

ЦЕ НЕ ТАК І ВАЖКО

На деяких факультетах уні-
верситету студенти п'ють во-
ду з кружок чи просто з крану.
Не можна сказати, щоб це було
дуже гігієнічно.

Може це можна якось покра-
щити, скажімо, зробити фонтан-
чики. Мабуть, це вже не так і
важко.

ЩО ТАКЕ КОЛОКВІУМ?

Нам, студентам, фізикам та
хімікам, цей вид заняття не
дуже зрозумілий. Може це сино-
нім до слова «екзамен»? Якщо ні,
то чим же відрізняється один від
одного? У всякому разі почуття, які
нас охоплюють на колокві-
умах, не дають нам побачити
різницю.

Будь, ласка, поясню.

Редактор Є. ГОГУНСЬКИЙ.

СЛОВА